

Δεν χάνω ποτέ την όρεξη για φαγητό!

Ο διάσημος Έλληνας σεφ μιλάει στο ΟΚ! για τα παιδικά του χρόνια, τη μάχη με τη ζυγαριά και το ενδεχόμενο απόκτησης οικογένειας

Η εικόνα που έχουμε για τους περισσότερους σεφ είναι περίπου αυτή που περιγράφεται στην ταινία Πολίτικη κουζίνα, με τον μικρό πρωταγωνιστή να μαγειρεύει από τις μυρωδιές των μπαχαρικών. Όταν ήσουν παιδί έμοιαζες καθόλου με τον ήρωα της ταινίας;

Δεν νομίζω ότι αναγνωρίζω απόλυτα τον εαυτό μου μέσα σε αυτόν τον ήρωα. Σαφώς ενθουσιαζόμουν από ξεχωριστές μυρωδιές, αλλά νομίζω, αν το σκεφτώ καλύτερα, πως μου θύμιζε περισσότερο τον Ριταπούη, το ποντίκι από τα κινούμενα σχέδια. Και εγώ σαν και αυτόν ήμουν καλοφαγάς. Λάτρευα τις γεύσεις και ίσως μέσα μου να ήθελα να γίνω ο καλύτερος μάγισσας.

Σε ποια ηλικία έφτιαξες την πρώτη σου συνταγή; Τι φαγητό ήταν;

Την πρώτη μου συνταγή της έφτιαξα στα δεκατέσσερά μου και ήταν μια μάλλον επιτυχημένη μπλόπιτα. Μέχρι τότε όμως είχα πειραματιστεί και πολλές άλλες φορές. Μου άρεσε να συνδυάζω τα πάντα και να δοκιμάζω τις νέες γεύσεις που προέκυπταν. Θυμάμαι χαρακτηριστικά πως το πρωινό για μένα ήταν πάντα μία απόλαυση, όπου τα γλυκά εναρμονίζονταν απόλυτα με τα αλμυρά και με ταχύτητα κατέληγαν στο αχόρταγο στομάχι μου.

Η μητέρα σου σε άφηνε να μπαίνεις στην κουζίνα ή το θεωρούσε «αυστηρά γυναικεία υπόθεση»;

Με άφηνε γιατί δεν μπορούσε να κάνει και αλλιώς. Κυκλοφορούσα συχνά ανάμεσα στα πόδια της, δοκιμάζοντας τα πάντα και ανακατευόμουν με μεγάλη ευχαρίστηση. Η προσπάθειά της να με κρατήσει εκτός κουζίνας αχεζόταν αποκλειστικά με το γεγονός πως έφτιαγα

